

A ... Ítéltábla a Dr. Kerekes és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Ölveczky István ügyvéd) által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a személyesen eljáró **dr. I.rendű alperes neve** (levelezési címe: ...I. rendű, **dr. II.rendű alperes neve** (levelezési címe ugyanaz) II. rendű, **dr. III.rendű alperes neve** (levelezési címe ugyanaz) III. rendű, a Dr. Illés Attila Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Illés Attila ügyvéd fél címe 1) által képviselt **IV.rendű alperes neve** (címe) IV. rendű és az OBH Jogi Képviseleti Osztály (ügyintéző: dr. Poronyi Györgyi jogtanácsos) által képviselt **V.rendű alperes neve** (címe) V. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a ... Törvényszék 2013. február 26. napján kelt, 11.P.20.025/2012/36. számú ítélete ellen a felperes által 37. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a IV. rendű alperesnek 12.700 (tizenkettőezer-hétszáz) forint, míg az V. rendű alperesnek 27.000 (huszonhétézer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Állam javára, az illetékes állami adóhatóság felhívására - az ott írt időben és módon - 48.000 (negyvennyolcezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a perbeli jogvita előzményeként rögzítette, hogy a felperes és korábbi házastársa, **F.Cs.T** 2007. június 22-én közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződést kötött a **B** Nyrt-vel, mely szerződésben 58.643 svájci franknak megfelelő pénzkölcsönt vettek fel egyetemleges adósként 30 év futamidőre, hitelkiváltás érdekében. Az induló THM mértéke **6,23** % volt. A kölcsön visszafizetésének biztosítékeként a **m .../2** helyrajzi számú, természetben a **M, A** utca **00.** szám alatt található, az adósok $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányú közös tulajdonában álló ingatlanra jelzálogjogot alapítottak.

Az adósok házassága megromlott, 2008. év novemberében házasságuk felbontásra került.

Az adósok a kölcsönt nem szerződésszerűen fizették, ezért a hitelező pénzügyintézet 2009. november 3. napján kelt, közjegyző előtt tett nyilatkozattal a hitelszerződést azonnali hatállyal felmondta. Ezzel az adósok hátralévő összes tartozása - 52.116,22 svájci frank tőke és járuléka, mindösszesen 54.974,16 svájci frank - azonnal esedékessé vált. A szerződést felmondó nyilatkozattal egy okiratban felhívta a pénzügyintézet az adósokat, hogy a fenti tartozást egy összegben fizessék meg, ellenkező esetben végrehajtási eljárást kezdeményez velük szemben. A felhívást a felperes 2009. november 17-én, korábbi házastársa 2009. november 9-én vette át. Az adósok nem teljesítettek, ezért a hitelező 2010. május 14-én végrehajtási záradékot nyújtott be a **M** Városi Bírósághoz mindkét adóssal szemben 52.116,22 svájci frank és járuléka megfizetése iránt. A záradék tartalmazta, hogy az adósok bárhol fellelhető követelése, ingósága, továbbá a **m .../2** helyrajzi szám alatt felvett és bárhol található egyéb ingatlan végrehajtását is kéri a végrehajtást kérő. A **M** Városi Bíróság a IV. rendű alperest jelölte ki végrehajtóként.

A IV. rendű alperes 2010. július 27-én megkereste a **M** Körzeti Földhivatal az ingatlanokra vonatkozó végrehajtási jog bejegyzése iránt. Egyidejűleg felhívta az adósokat, hogy 8 napon belül keressék fel az irodáját a tartozás rendezése érdekében. Mellékelte a végrehajtási záradékot és a tartozásról készült kimutatást. Ugyanekkor végrehajtójelöltje foglalási jegyzőkönyvet készített, és a **F.Cs.T** tulajdonában álló, **XXX-000** forgalmi rendszámú, **S** típusú személygépkocsit lefoglalta 1.600.000 forint értékben.

A felperes a végrehajtó felhívására 2010. augusztus 3-án jelent meg a végrehajtó irodájában. A megjelenés tényét és az ott tett nyilatkozatát a végrehajtó jegyzőkönyvben rögzítette: az adós kijelentette, hogy a tartozását egy összegben megfizetni nem tudja, ezért - a tartozás nagyságára is tekintettel - az ingatlanok értékesítése iránt soron kívüli intézkedést kért. Ugyanezen a napon **F.Cs.T** azonos tartalmú jegyzőkönyvi nyilatkozatot tett a végrehajtó előtt.

A IV. rendű alperes végrehajtójelöltje 2010. augusztus 28-án ingó végrehajtást foganatosított a **M, A** utca **00.** szám alatti ingatlanban, a felperes lakóhelyén. A jegyzőkönyvben azt rögzítette, hogy az adósnak lefoglalható ingóságai nincsenek.

Az adó- és értékbizonyítványok beszerzését követően a IV. rendű alperes írásban közölte a felperessel, hogy a **m .../115** helyrajzi szám alatt felvett ingatlanon fennálló $\frac{1}{4}$ tulajdoni illetőségének becsértéke lakottan 2.400.000 forint, beköltözhetően 3.650.000 forint; míg a **m .../2** helyrajzi számú ingatlanon fennálló $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségének értéke lakottan 3.900.000 forint, beköltözhetően 6.000.000 forint. A becsértékközlésre a felperes észrevételt nem tett, jogorvoslással nem élt.

A IV. rendű alperes ingatlanárverési hirdetményt bocsátott ki 2010. október 13-án, amelyet később módosított. Az elektronikus ajánlattétel lejárata a **m .../115** helyrajzi

számú ingatlanra vonatkozóan 2011. január 18., míg a **m .../2** helyrajzi számú ingatlanra 2011. február 15. volt.

Ezzel párhuzamosan a végrehajtó az adósok jövedelmére letiltást bocsátott ki. A felperes jövedelmét folyósító Magyar Államkincstár Dél-dunántúli Regionális Igazgatósága havi 28.314 forint letiltást igazolt vissza 2011. január 31-i kezdettel.

A **m .../115** helyrajzi szám alatti ingatlannak a felperes tulajdonában álló $\frac{1}{4}$ tulajdoni illetőségét ingatlanárverés útján a felperes testvére, **K-né B.M** szerezte meg 1.200.000 forint vételárért.

A **m .../2** helyrajzi számú ingatlan árverését **K.Gy** és **K-né F.K** nyerték meg 2011. február 16-án összesen 8.400.000 forint ajánlattal. A felperes $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadát beköltözhetően árverési vétel címén 4.200.000 forintért szereztek meg egymás között $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányban. Ekkor a teljes vételárat nem fizették még ki, csupán az előleget helyezték letétbe.

Az ingatlan árverési jegyzőkönyv átvétele után, 2011. február 25-én a felperes kifogással élt, melyben a becsértéket aránytalanul alacsonynak állította, ezért igazságügyi szakértő bevezetését kérte. Jelezte azt is, hogy a bankkal meg akar egyezni, hitelét fizetni akarja, és nem mond le az ingatlan tulajdonjogáról. Jelezte, hogy tudomása szerint, a kormányszóvivő bejelentése alapján az árverezési és kilakoltatási moratóriumot a Kormány április 15-ig meghosszabbította, ezért a végrehajtási eljárás „megállítását” és perfeljegyzést kért.

A **M Városi Bíróság** titkára, a II. rendű alperes 1504-1.Vh.97/2011/4. számú végzésével az adós végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmét, becsértékkel szembeni végrehajtási kifogását, egyéb végrehajtási kifogását, valamint perfeljegyzés elrendelése iránti kérelmét elutasította. Az elsőfokú határozatot a **S Bíróság**, mint másodfokú bíróság 2.Pkf.20.964/2011/3. sorszámu, 2011. augusztus 26-án kelt és jogerős végzésével helybenhagyta.

Eközben a IV. rendű alperes végrehajtó a felperes **YYY-000** forgalmi rendszámú személygépkocsiját lefoglalta, és a forgalomból történő kivonását kezdeményezte. **M Város Önkormányzatának** Jegyzője a járművet a forgalomból kivonta 8429/1/2011. számú határozatával, mely határozatot a **S Kormányhivatal** vezetője 2-785-5/2011. számú, 2011. augusztus 9-én kelt és jogerős határozatával helybenhagyta.

Ezzel párhuzamosan a felperes 2011. július 21-én keresetet indított a **B Nyrt**-vel szemben a **M Városi Bíróság** előtt, P.20.277/2011. számon annak megállapítása iránt, hogy a 2007. június 26-án megkötött kölcsönszerződés érvénytelen, ezért kérte az eredeti állapot helyreállítását és a felperes fizetési kötelezettsége mértékének megállapítását a teljesített törlesztő részletek, 797.197 forint beszámításával. Ez a per áttétel folytán a **P Bíróság**on folyt tovább, jelenleg is tart 21.P.85.690/2012. szám alatt.

Mindeközben a felperes a végrehajtás megszüntetése iránt is pert indított a **M Városi Bíróság** előtt P.20.410/2011. szám alatt a hitelező bankkal, korábbi házastársával és korábbi házastársa munkáltatójával szemben arra hivatkozva, hogy a deviza

kölcsönszerződés, valamint az opciós szerződés érvénytelen. A **M** Városi Bíróság 2011. október 25-én kelt, 3.P.20.410/2011/2/IV. számú végzésével a felperes perfeljegyzés elrendelése iránti kérelmét elutasította. Ezt követően, 2011. november 7-én kelt, 3.P.20.410/2011/10. számú végzésével a felperes kérelmének részben helyt adva a végrehajtást az adós ingóvagyonára terhére és a munkabérére vezetett végrehajtás körében felfüggesztette, ezt meghaladóan azonban kérelmét elutasította, azaz az ingatlanok vonatkozásában a végrehajtást nem függesztette fel. Indokolásában kifejtette, hogy a végrehajtás felfüggesztése nem érinti a 2011. február 16-án már megtartott árverés eredményét. A **S** Bíróság 1.Pf.21.973/2011/1. számú végzésével 2011. december 16-án a **M** Városi Bíróság végrehajtást részben felfüggesztő végzését helybenhagyta.

A felperes a **M** Városi Bíróság előtt végrehajtás megszüntetése iránt indított perében a per tárgyalásának felfüggesztését kérte a kölcsönszerződés semmisségének megállapítása iránt a **P** Bíróságon folyó per jogerős befejezéséig. A kijelölés folytán a **M** Városi Bíróság helyett eljáró **N** Bíróság 2.P.20.014/2012/10. számú, 2012. február 7-én kelt végzésével a végrehajtás megszüntetése iránti per tárgyalását a felperes kérésével egyezően felfüggesztette.

A **m .../2** helyrajzi számú ingatlan árverési vevői, **K.Gy** és **K-né F.K** a vételárhátralék kifizetésére halasztást kértek és kaptak 2011. október 25. napjáig. A végrehajtó 2011. október 5-én felhívta a felperest, hogy 2011. október 25-ig adja az árverési vevők birtokába a **M, A** utca **00.** szám alatti ingatlant. A végrehajtó felhívásával szemben a felperes végrehajtási kifogást nyújtott be, egyúttal kérte a végrehajtás felfüggesztését a végrehajtási kifogás elbírálásáig, arra is tekintettel, hogy a végrehajtás megszüntetése iránti per is folyamatban van. A **M** Városi Bíróság a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet elutasította 1504-1.Vh.431/2011/1. számú, 2011. október 21-én kelt végzésével. Ugyanezen ügyszám alatt 4. sorszámú végzésével pedig a végrehajtási kifogást utasította el. A fellebbezés folytán eljáró V.rendű alperes 1.Pkf.20.084/2012/2. sorszámú, 2012. március 1-jén kelt végzésével a végrehajtási kifogást elutasító elsőfokú határozatot, míg az 1.Pkf.20.083/2012/2. számú végzésével a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet elutasító határozatot is helybenhagyta.

A felperes 2011. november 16-án végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet nyújtott be a **M** Városi Bíróságon a lakáskiürítés közelgő időpontjára hivatkozva. A **M** Városi Bíróság azonban 1504-1.Vh.448/2011/3. számú, 2011. november 18-án kelt végzésével elutasította a kérelmet, egyidejűleg 50.000 forint rendbírsággal sújtotta a felperest, mivel több ízben kérte a végrehajtás felfüggesztését ugyanazon indokok alapján, amelyeket a bíróság már korábban értékelte és alaptalannak talált. A V.rendű alperes 1.Pkf.20.088/2012/2. számú, 2012. március 1-jén kelt határozatával a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet elutasító és rendbírságot kiszabó elsőfokú végzést helybenhagyta.

Az árverési vevők a vételárhátralékot kiegyenlítették. Mivel a felperes kiköltözési kötelezettségének önként nem tett eleget, a IV. rendű alperes 2011. november 22-én foganatósította vele szemben a kilakoltatást a **M, A** utca **00.** szám alatti ingatlanból.

A **M** Körzeti Földhivatal 2011. november 3-án kelt, 38.143/2/2011.10.17. számú határozatával a **M**, **A** utca **00.** szám alatti ingatlanra vonatkozó tulajdonjog bejegyzési eljárást a végrehajtás megszüntetése iránti per jogerős befejezéséig felfüggesztette. E határozattal szemben azonban a végrehajtó IV. rendű alperes és az árverési vevők, **K.Gy** és **K-né F.K** is fellebbeztek 2011. november 14-én. A IV. rendű alperes fellebbezéséhez csatolta a **M** Városi Bíróság 3.P.20.410/2011. számú és 1504-1.Vh.97/2011/4. számú, továbbá a **S** Bíróság 2.Pkf.20.964/2011/3. sorszámú végzéseit, valamint a **M** Városi Bíróság 1504-1-Vh.97/2011/11/I. számú jogerősítő határozatát. Az árverési vevők fellebbezésükhöz csatolták a **M** Városi Bíróság 3.P.20.410/2011/10. számú és a 1504-1-Vh.97/2011/11/I. számú végzéseit. A **M** Körzeti Földhivatal helyt adott a fellebbezéseknek, és 2011. november 16-án kelt, 38.858/2/2011.11.17. számú végzésével az árverési vevők tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezte.

A felperes érdekében a **M** Mozgalom képviseletében **V.A** feljelentést tett a IV. rendű alperessel szemben a földhivatali eljárásban elkövetett okirathamisítás vétségének gyanúja miatt. A **K** Nyomozó Ügyészség Ny.144/2012/2. sorszámú, 2012. augusztus 28-án kelt határozatával a nyomozást bűncselekmény hiányában megszüntette azzal, hogy a határozattal szemben panasznak helye nincs.

A felperes az I. rendű alperes magatartásában azt kifogásolta, hogy a **M** Városi Bíróság bírójaként a 3.P.20.410/2011. számú, végrehajtás megszüntetése iránt folyó perben nem intézkedett az ingatlanvégrehajtás felfüggesztéséről és nem rendelte el a perfeljegyzést. A II. rendű alperes a **M** Városi Bíróság titkára volt, a peren kívüli végrehajtási eljárásban intézkedett. A III. rendű alperes a **M** Városi Bíróság elnöke.

A ... Törvényszék 11.P.20.025/2012/22. sorszámú, 2012. augusztus 30-án jogerőre emelkedett részítéletével az I-II-III. rendű alperesek vonatkozásában a keresetet elutasította.

A felperes keresetében állította, hogy az I-II-III. rendű alperesek megsértették a felperes személyhez fűződő jogait: az emberi méltóságát, az egyenlő bánásmód követelményét, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalmába ütköző magatartást tanúsítottak, ezért az V. rendű alperessel, mint az I-II-III. rendű alperesek tevékenységéért helyt állni tartozó jogi személlyel szemben a személyhez fűződő jogsértés megállapítását kérte.

A IV. rendű alperessel szemben, aki **M** illetékességi területén tevékenykedő önálló bírósági végrehajtó, szintén az egyenlő bánásmódhoz való jog, mint személyhez fűződő jog megsértésének megállapítását kérte.

A IV. rendű alperes magatartásában a felperes azt kifogásolta, hogy olyan okiratot íratott alá a felperessel 2010. augusztus 3-án, miszerint az ingatlan végrehajtását minden más végrehajtási cselekményt megelőzően kéri végrehajtani. Állította, hogy ez a magatartás törvénysértő, nem szokásos, sérti az egyenlő bánásmód elvét a kiszolgáltatott adós vonatkozásában. Állította továbbá, hogy a IV. rendű alperes meghamisított okiratokat nyújtott be a **M** Körzeti Földhivatalhoz, amikor olyan jogerősítő záradékot csatolt, amely nem a benyújtott határozatra vonatkozott, és ez az aktusa tette lehetővé az árverési vevők tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzését.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, és kötelezte az Állam javára 36.000 forint elsőfokú eljárási illeték, valamint a IV. és V. rendű alperes felé 100.000 - 100.000 forint elsőfokú perköltség megfizetésére. Az elsőfokú bíróság figyelembe vette a Magyar Köztársaság **Alkotmányáról** szóló 1949. évi XX. törvény 54.§-ának (1) bekezdését, 70/A.§-ának (1), (2) és (3) bekezdését, az egyenlő bánásmód és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 8.§-át, 19.§-ának (1) és (2) bekezdését, a Polgári törvénykönyv 75.§-ának (1) bekezdését, 76.§-át, a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 7.§-ának (1) és (2) bekezdését, 8.§-ának (1) és (2) bekezdését, a Polgári perrendtartás 370.§-át, és 2.§-ának (1) bekezdését, valamint 164.§-ának (1) bekezdését és 2.§-ának (2) bekezdését is. Kifejtette, hogy valóban alkotmányos alapelv az élethez és az emberi méltósághoz való jog, a hátrányos megkülönböztetés tilalma és a jogegyenlőség. Ha valakit az egyenlő bánásmód követelményében vagy emberi méltóságában megsértenek, személyhez fűződő jogát sértik.

A IV. rendű alperes végrehajtó tevékenységét vizsgálva az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a 2010. augusztus 3-án felvett jegyzőkönyv, amelyben a felperes nyilatkozataként az került rögzítésre, hogy az ingatlanok értékesítése iránt soron kívüli intézkedést kér a végrehajtótól, valóban a Vht.7.§-ának (1) bekezdésében írt sorrendet megkerüli (a pénzkövetelést elsősorban a pénzforgalmi szolgáltatónál kezelt összegből, illetve az adós munkabéréből kell behajtani). Azonban ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése szerint, ha előre látható, hogy a követelést nem lehet viszonylag rövidebb időn belül behajtani, az adós bármilyen lefoglalható vagyontárgya végrehajtás alá vonható. A lefoglalt ingatlant azonban csak akkor lehet értékesíteni, ha a követelés az adós vagyontárgyaiból nincs teljesen fedezve, vagy aránytalan hosszú idő múlva elégíthető ki. A Vht.8.§-a alapján pedig figyelemmel kell lenni a végrehajtást kérő kérelmére is.

Mindezek alapján azt állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a végrehajtó a jogszabályoknak megfelelően járt el, amikor a 14.668.843 forint és járulékaire indult végrehajtás során a felperes és házastársa egyező nyilatkozata alapján, az ingatlan adó- és értékbizonyítványának beszerzésével és a végrehajtási jog bejegyeztetésével megkezdte az ingatlan végrehajtását. Mivel a végrehajtást kérő az ingatlanra is kért végrehajtást, így azt egyébként sem hagyhatta volna ki. Az előírt sorrendet azonban nem cserélte fel, hiszen gépjárművet is foglalt ingófoglalással, illetőleg mindkét adós munkabérére is letiltást vezetett.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az a tény is, hogy a felperes a másik, m .../115 helyrajzi számú ingatlanon fennálló $\frac{1}{4}$ tulajdoni illetőségének árverezését - melyet testvére vásárolt meg - nem kifogásolta, szintén azt támasztja alá, hogy a végrehajtó a végrehajtás során a jogszabályoknak megfelelően, törvényesen, helyesen járt el.

A Pp.164.§-ának (1) bekezdése alapján a jogellenes ráhatást a felperesnek kellett volna bizonyítania, azonban ezt nem tette, sőt a felperes saját nyilatkozata szerint a korábbi házastársa beszélte rá, hogy elsősorban az ingatlan árverezését kérjék (22. számú jegyzőkönyv 4. oldal 3. bekezdés).

A K Nyomozó Ügyészség Ny.144/2012/2. számú nyomozást megszüntető határozata pedig azt bizonyítja, hogy a végrehajtó hamis, illetőleg hamisított okiratokat nem nyújtott be a földhivatalhoz. Rámutatott az elsőfokú bíróság arra is, hogy nem csak a

végrehajtó, hanem az árverési vevők is megfellebbezték a földhivatali eljárást felfüggesztő határozatot, és ők is mellékeltek okiratokat. Mindez arra utal, hogy a földhivatali eljárás során a IV. rendű alperes jogsértő magatartást nem tanúsított.

Vizsgálta az elsőfokú bíróság az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXCV. törvény (Ebk.tv.) 8.§-ában írt hátrányos megkülönböztetés szempontjait és a felperesnek a 19.§ szerinti bizonyítási kötelezettségét. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján arra a következtetésre jutott, hogy a IV. rendű alperes magatartása miatt a felperest hátrány nem érte, a IV. rendű alperes jogsértő magatartást nem tanúsított, a felperes nem is jelölte meg, hogy milyen védett tulajdonsággal rendelkezik, továbbá a védett tulajdonság és a IV. rendű alperes magatartása következtében őt milyen hátrány érte.

Az I-II. és III. rendű alperesek tevékenységéért felelős V. rendű alperes vonatkozásában szintén arra a következtetésre jutott az elsőfokú bíróság, hogy nem tanúsítottak olyan magatartást, amely a Ptk.76.§-ába, illetőleg az Ebk.tv-be ütközött volna. Nem talált olyan körülményt, amely alátámasztotta volna, hogy az V. rendű alperes másokkal összehasonlítva a felperest hátrányosabb helyzetbe hozhatta volna. Rögzítette, hogy az egyenlő bánásmód követelményeinek megtartását vagy megsértését csak összehasonlítható helyzetben lévő személyek viszonylatában lehet megítélni. Kiemelte, hogy a felperes által hiányolt végrehajtásfelfüggesztés a Pp.370.§-a szerint csupán lehetőség, nem kötelezően alkalmazandó.

Kifejezett védett tulajdonság hiányában pedig nem tudta értékelni a felperesnek azt a hivatkozását, hogy a devizaadás hátrányos helyzetet pozitív diszkriminációval kellett volna ellensúlyozni.

Hangsúlyozta az elsőfokú bíróság, hogy a felperesnek mind a végrehajtás megszüntetése iránti per felfüggesztésére, mind a folyamatban lévő végrehajtás felfüggesztésére, mind a perfeljegyzés iránti kérelmével kapcsolatban rendelkezésre állt a megfelelő rendes jogorvoslati fórum, a döntések felülvizsgálatára a jelen személyiségi jogi perben nincs lehetőség.

Összességében azt állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperesnek a Pp.2.§-ának (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült. Utalt arra, hogy az esetleges elfogultsági kifogásokat is más fórumon lehetett előterjeszteni, a személyiségi jogi per ennek vizsgálatára nem alkalmas.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben annak a kereseti kérelme szerinti megváltoztatását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a IV. rendű alperes a földhivatalt és a nyomozó hatóságot is megtévesztette. A nyomozást megszüntető határozatot csak V.A feljelentő kapta kézhez, aki már érdemben nem foglalkozott az ügygel. Előadta, hogy a földhivatal a jogszabályban leírtakkal ellentétesen nem várta meg, hogy a végrehajtás megszüntetése iránti perben jogerős ítélet szülessen, addig nem is törölhette volna a felfüggesztést a tulajdoni lapról.

Hangsúlyozta, hogy a felperes nem azzal a szándékkal kereste fel a végrehajtót 2010. augusztus 3-án, hogy az ingatlan soron kívüli értékesítését kérje, hanem azért, mert a

végrehajtó választás elé állította: az adósoknak választaniuk kell, hogy mivel kezdje az árverezést. A végrehajtó állította, hogy az ingatlanárverés mindenképpen jó, ezért írta alá a nyilatkozatot a felperes.

Hangsúlyozta, hogy a végrehajtást kérő hitelező jogellenesen mondta fel a kölcsönszerződést, így a végrehajtás sem lehet jogszerű.

Rámutatott arra, hogy a **M** Városi Bíróság ugyan nem függesztette fel a végrehajtás megszüntetése iránti pert a szerződés érvénytelensége iránti per jogerős befejezéséig, ugyanakkor a **N** Járásbíróság ugyanezen okra tekintettel felfüggesztette a per tárgyalását. Állította, hogy az alperesek a kontradiktórius eljárást megkerülve intézkedtek vele szemben, nem volt lehetősége jogorvoslat előterjesztésére.

A korábban becsatolt eseti döntésekre hivatkozva kiemelte, hogy példa nélküli az a megkülönböztetés, hogy egy kétgyermekes anya az ingatlanárverés miatt utcára került, pedig az országos gyakorlat szerint a végrehajtás felfüggesztése teljes körű szokott lenni, nem korlátozzák az ingó és a munkabérre vezetett végrehajtásra - ez az egyenlő bánásmód megsértését jelenti.

Példákat hozott az ország különböző bíróságairól, mely ítéletekben a deviza kölcsönszerződések semmisségét állapították meg. Állította, hogy ahol vizsgálják a kölcsönszerződés érvénytelenségét, és egyenlően bánnak a devizahitelekkel, ott olyan eredmények születnek, miszerint a deviza kölcsönszerződések semmiek. Ez is azt támasztja alá álláspontja szerint, hogy a végrehajtás megszüntetése iránti pere alapos.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú ítélet helyesnek találta a rendbíróságot. Rosszindulatúnak, példát statuálónak tartotta a rendbíróságot kiszabó intézkedést.

Nem értett egyet azzal az ítéleti megállapítással, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálhatja a korábbi jogerős döntések jogellenességét.

Kifogásolta azt is, hogy olyan bizonyításra kötelezte a felperest az elsőfokú bíróság, amelyre képtelen. Továbbra is arra hivatkozott, hogy az ország szinte minden bírósága ítélezése idejére felfüggeszti a végrehajtást, nem hagyja ki az ingatlant a végrehajtás felfüggesztéséből, nem hamisít okiratot a földhivatalnak, és nem hoz elutasító döntést, amikor érvénytelen a szerződés, az egyenlő bánásmód követelményének megsértésével. Felhívta a figyelmet, hogy az adós nincs abban a helyzetben, hogy bizonyítani tudna a deviza kölcsönszerződések tisztességtelensége tárgyában a Kúria 2/2012. (XII.10.) PK véleménye szerint sem.

A IV. és V. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték helyes indokainál fogva.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból helyes következtetéseket vont le, jogi indokai is helytállóak, ezért az elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság helybenhagyta a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján.

Maradéktalanul egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet azon következtetésével, hogy nem sérült a felperesnek az emberi méltósága, egyenlő bánásmódhoz való joga, és nem szenvedett hátrányos megkülönböztetést a perbeli 2007. június 22-én kelt kölcsönszerződés felmondása után indult végrehajtási eljárás

során, sem az eljáró **M** Városi Bíróság, sem a IV. rendű alperes önálló bírósági végrehajtó kifogásolt magatartásai nyomán.

Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a felperesnek mindvégig rendelkezésére álltak a jogorvoslati lehetőségek, élt is a fellebbezés jogával, amelyet azonban az arra illetékes fórum alaptalannak talált. A jelen peres eljárás pedig nem szolgálhat újabb jogorvoslati fórumként a felperes számára azzal a határozattal szemben, mellyel nem értett egyet. A személyiségi jogi per a jogrendszerben elfoglalt helyénél, szerepénél fogva alkalmatlan bármely más jogterületre tartozó jogvita eldöntésére, vagy akár szakmai véleményezésére. A személyiségi jogi per nem szolgálhat általános vagy akár különleges jogorvoslati fórumként, mert az a jogrendszer megkettőződéséhez vezetne. A személyiségi jogi per bíróságának nincs jogszabályi lehetősége más eljárásra tartozó jogvita eldöntésére, szakmai véleményezésére, felülbírálatára. A személyhez fűződő jog megsértése iránti perben eljáró bíróság nem véleményezheti más eljárás törvényességét, azt nem bírálhatja felül (BDT2012.2679., BDT2008.1829., BDT2011/10/165.).

Az egyenlő bánásmód követelménye a kötelezettekől azt kívánja meg, hogy tartózkodjanak minden olyan magatartástól, amely bizonyos tulajdonságaik alapján egyes személyekkel vagy személyek egyes csoportjaival szemben közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetést eredményez. A felperes nem állította, hogy valamely személyes tulajdonsága miatt került volna sor az emberi méltóságának, az egyenlő bánásmód iránti jogának, illetőleg a hátrányos megkülönböztetés tilalmának a megsértésére. Az emberi méltósághoz való jog pedig az **Alkotmány**bíróság 64/1991. (XII.17.) számú határozata szerint azt jelenti, hogy van az egyén autonómiájának, rendelkezésének egy olyan, mindenki más rendelkezése alól kivont magja, amelynél fogva az ember alany marad, és nem válik eszközzé vagy tárggyá. Valamely szabály megsértése az emberi méltóság megsértésének megállapítására csak akkor adhat alapot, ha azt a fél személyiségének lényegét alkotó ismérvek miatt követik el. A felperes nem jelölte meg, hogy milyen lényegi, személyiségét alkotó ismérvet sértettek meg az alperesek. A felperes az általa állított, alperesek által elkövetett szabálysértő magatartás szándékosságát, indítékát sem jelölte meg, és nem is bizonyította. Hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy az emberi méltóságot nem sérti, és az egyenlő bánásmódot nem valósítja meg az érték- és indoksemleges megsértés (BDT2012. 2679.).

A felperes azt sem jelölte meg, hogy a 2003. évi CXXV. törvény (Ebk.tv.) 8.§-ában írt mely tulajdonsága okozott közvetlen hátrányos megkülönböztetést, csupán arra hivatkozott, hogy kétgyermekes anyaként utcára került. A méltóság sérelme áttételesen, közvetve valósul meg a vagyoni, anyagi körülmények (anyagi életfeltételek) romlása miatt. A sérelmezett magatartások tárgya nem maga az ember, hanem a felperes vagyona. A vélt jogsértések során az alperesek a felperes állítása szerint nem kezelték őt tárgyként. A végrehajtás, amennyiben a lakhatási feltételeket is érinti, akkor is méltatlan helyzetbe hozza a kényszerintézkedést elszenvedőket, ha törvényesen valósul meg. Az emberi méltóság jogi oltalma sem lehet akadálya ilyen esetben a végrehajtásnak. A felperes által állított többlettényállási elemek a végrehajtás során megvalósult szabálytalanságok, törvénytisértések. Vagyis a felperes közvetlenül az

eljárási sérelmei megállapítását kívánja elérni, amire a fent kifejtettek szerint ebben az eljárásban nincs lehetőség. A felperes lényeg szerinti problémája nem az, hogy méltatlan helyzetbe került, hanem az, hogy meggyőződése szerint törvénysértések eredményeként került méltatlan helyzetbe. Ez az érdeksérelem viszont kívül esik a személyiségi jogi per keretein.

Mivel a jelen személyiségi jogi perben nem vizsgálható a végrehajtási eljárás szabálytalansága, a másodfokú bíróság csupán megjegyzi, hogy a kifogásolt 2010. augusztus 3-i nyilatkozatról a felperes maga állította, hogy házastársa rábeszélésére tette, a végrehajtó vélt okirathamisítását vizsgáló nyomozóhatóság pedig nyomozást megszüntető határozatot hozott bűncselekmény hiányában.

Helytálló az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy a Pp.370.§-a értelmében a végrehajtás megszüntetése iránti perben a végrehajtás felfüggesztése a bíróság mérlegelésétől függ, lehetőség, de nem kötelezettség. Mivel minden ügy egyedi, így azt nem lehet határozottan állítani, hogy a jelen tényállásra más bíróság más tartalmú határozatot hozott volna az ország más területén. Az egyenlő bánásmód Ptk.76.§-ában írt követelményének megsértése ezért nem támasztható alá a más ügyekben más bíróságok által hozott határozatokkal a konkrét tényállások részletes egybevetése nélkül. Esetleg akkor merülhetne fel az egyenlő bánásmód követelményének megsértése gyanúja - többlettényállási elem fennálltával -, ha a **M** Városi Bíróság a végrehajtás felfüggesztését az *ingatlan árverezését megelőzően* korlátozta volna az ingó árverésre és munkabér letiltásra, teret hagyva az ingatlan későbbi árverezésének. A jelen esetben azonban az ingatlanárverés megtörtént 2011. február 16-án sikeresen, így annak eredményére a 2011. november 7-én kelt, 3.P.20.410/2011/10. számú végzés már egyébként sem hatott ki.

A felperes fellebbezésével összefüggésben az alábbiakra mutat még rá a másodfokú bíróság:

A jelen peres eljárásban a földhivatal nem volt peres fél, így a földhivatal tevékenységét sem az első, sem a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta.

Ugyanígy nem vizsgálhatta sem az első, sem a másodfokú bíróság az alapul szolgáló 2007. június 22-én kelt devizakölcsön érvényességét vagy érvénytelenségét. Nem vizsgálhatta továbbá a kiállított végrehajtási záradék jogszerűségét. Mind a végrehajtás megszüntetése iránti, mind pedig a kölcsönszerződés semmissége iránti per jelenleg is folyamatban van, az előbbi felfüggesztés alatt.

Nem tudta értelmezni a másodfokú bíróság a felperesnek a kontradiktórius eljárás megkerülését állító sérelmét. A peren kívüli végrehajtási eljárásban is félként (adósként) vett részt a felperes, az ott hozott határozatokat jogában állt megfellebbezni, a végrehajtó intézkedésével szemben pedig jogában állt kifogásokat előterjeszteni, ahogy azt meg is tette.

Az elsőfokú ítélet nem minősítette, hanem tényként rögzítette azt a körülményt, hogy a felperest a **M** Városi Bíróság rendbírsággal sújtotta a harmadik, ugyanazon, korábban már elbírált indokok alapján előterjesztett végrehajtási kifogása miatt.

A bizonyítási teherrel összefüggésben a másodfokú bíróság kiemeli, hogy a jelen pernek nem tárgya a kölcsönszerződés érvényessége, így a Kúria 2/2012. (XII.10.) PK véleményében írt bizonyítási teher a jelen személyiségi jogi perre nem vonatkozik.

A felperes alaptalanul fellebbezett, ezért köteles viselni a Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján a felmerült perköltséget, így az állam javára külön felhívásra az illetékfeljegyzési jog (Itv. 62.§-ának (1) bekezdés *f)* pontja) folytán feljegyzett 48.000 forint fellebbezési illetéket, és köteles megfizetni a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2) bekezdés *a)* pontja alapján és (5) bekezdése, valamint 4/A.§-a alapján 10.000 forint + ÁFA ügyvédi munkadíjat a IV. rendű alperesnek, az V. rendű alperesnek pedig ÁFA nélkül 10.000 forint ügyvédi munkadíjat és 17.000 forint útiköltséget.

P é c s , 2013. szeptember 19.

dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, dr. Vogycska Petra s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró